

Czytelnik tego eseju może nie wierzyć, że na szczycie władzy największego mocarstwa jest człowiek, którego styl rządu opisuje ten esej. Nawet wiele osób śledzących politykę w USA też wątpi w realność wydarzeń, które miały miejsce w ciągu dwóch ostatnich lat w USA., Ale przejdźmy do konkretnych kilku wybranych spraw. Cytaty wypowiedzi i tweedów Trumpa są napisane w cudzysłowie "....."

W dalszej części eseju głównym bohaterem jest boss.

Kto zostaje członkiem rządu, doradcą i prawnikiem?

Najważniejszym wymaganiem jest lojalność wobec bossa.

Podwładny lub prawnik bossa może na polecenie bossa łamać prawo i wejść na przestępczą drogę, ale nie wolno mu zdradzić tajemnic przestępstw. W wypadku odkrycia nielegalnych poczynań doradca lub prawnik bossa powinien spokojnie pójść do więzienia i nie narzekać na bossa ani nie oskarżać go o łamanie prawa, bo boss jest niewinny. Godnym pochwały jest osobnik, który razem z bossem popełnił przestępstwo, ale nie ujawnia całej prawdy nawet pod groźbą długoletniego więzienia. Takim człowiekiem jest Manafort były menadżer kampanii wyborczej bossa. Niestety prywatny prawnik bossa Cohen okazał się słaby i wyjawiał całą prawdę współpracując z prokuratorami. "Tacy zasługują na pełny wymiar kary".

Nie ma granicy dzielącej prawdę od kłamstwa

Już znany polityk Józef Goebbels uważał, że kłamstwo powtórzone wiele razy staje się prawdą. Obecny szef rządu USA prawdopodobnie nie wie, kim był Goebbels, ale zaakceptował i praktykuje jego motto. Przykładem kłamstwa może być sprawa dwóch kobiet, które otrzymały ponad sto tysięcy dolarów, aby milczały przed wyborami w 2016 roku na temat romantycznych stosunków z bossem. Początkowo boss twierdził, że nie zna tych

kobiet. Później, że nie wie, dlaczego jego adwokat zapłacił kobietom tyle pieniędzy. Następnie stwierdził, że zapłacono, ale pieniądze były jego a nie z funduszy kampanii wyborczej. W końcu redaktor pisma Enquirer zeznał, że był pośrednikiem w wypłacie pieniędzy w zamian za milczenie. Tak więc boss skłamał potrójnie tylko w jednej sprawie. Poważniejsze kłamstwa dotyczyły kosztów budowy parkanu na granicy z Meksykiem oraz bezsensownego spotkania z Kim Jong Un w Singapurze.

Roła prasy i mediów w oczach bossa

Nie ma żadnej wątpliwości ze “prasa i media to wroży ludu” (enemies of the people). Według bossa” prasa i telewizja rozpowszechniają fałszywe wiadomości (“fake news”). Wolność słowa jest OK pod warunkiem, że są to dobre słowa o bossie i jego polityce.

Emigracja

“Nie potrzebujemy emigrantów z Ameryki Środkowej przynoszących kryminalną przemoc i różne zabójcze choroby”. Boss chce emigrantów z Norwegii, ale Norwedzy uważają, że mają lepsze życie w Norwegii.

“Jeśli kongres nie da mi 5 miliardów dolarów na parkan na granicy z Meksykiem to nie podpiszę zgody na pieniądze dla pracowników federalnego rządu”. Praktycznie ta decyzja oznacza częściowy paraliż rządu.

Podziwiani przeciwnicy i krytykowani sojusznicy

Boss odróżnia silnych i ważnych przywódców świata takich jak Putin i Kim od przywódców państw NATO, którzy nie chcą finansować zbrojeń kupując w USA militarny sprzęt. “W imię, czego USA ma bronić Estonii”. “NATO jest przestarzałe”

“Z Kimem możemy się porozumieć, bo ja lubię Kima a on lubi mnie. Kiedy Kim mówi to jego obywatele go słuchają? Chciałbym, aby tak było u nas”.

Rozwiązanie charytatywnej Fundacji (Trump Foundation)

Członkowie rodziny bossa używali charytatywną fundację w różny sposób z wyjątkiem działalności charytatywnej. Organizacja miała dwie opcje, albo stanąć przed sądem Nowego Jorku albo rozwiązać się bez procesu. Zarząd organizacji wybrał drugą opcję unikając skandalu i publicznego procesu, w którym wyszłyby na jaw szczegóły nielegalnych operacji.

Megalomania i decyzje bez porozumienia z

podwładnymi

Boss uważa, że jest najlepszym prezydentem w historii USA oraz niezrównanym militarnie dowódcą, choć nie był w wojsku jednego dnia. Ta megalomania ma poważne konsekwencje. Boss podejmuje decyzje bez porozumienia się z podwładnymi i doradcami. Prawie każda decyzja jest zaskoczeniem dla członków rządu i zwiększa chaos w rządzie.

Rezygnacje Department Secretary (ministrów)

Secretary of State (minister spraw zagranicznych) Rex Tillerson zrezygnował w 2017. Rezygnacja nastąpiła po kilku gwałtownych nieporozumieniach Tillersona z bossem. W grudniu 2018 zrezygnował James Mattis, secretary of Defense. W liście rezygnacyjnym Mattis skrytykował bossa, który nie ceni sprzymierzeńców i nie ma pojęcia, kim są przeciwnicy.

Trzecią poważną rezygnację złożył w 2018 generał John Kelly, szef grupy osób pracujących w Białym Domu.

Jak napisał boss w tweedzie 24 grudnia "jestem w Białym Domu sam". Taki jest los bossa ignorującego podwładnych, ich radę i wiedzę. Wysoka cena megalomanii i niekompetencji. Chaos i kryzys na najwyższym szczeblu władzy wykonawczej. W rządzie zostali tylko przytakiwacze.

Trzy opcje bossa

1. Zrezydnować z urzędu szefa rządu
2. Impeachment, usunięcie z prezydenckiego fotela przez Kongres
3. Kandydować i przegrać wybory w 2020.

W obecnej chwili najbardziej prawdopodobna opcja jest numer 3.

Podsumowanie

Po dwóch latach w Białym Domu jego główny mieszkaniec nie ma żadnego sukcesu. Chaos w ekonomii skutkiem taryf, pogroźek usunięcia Jeroma Powella szefa Federal Reserve Bank i paraliż federalnego rządu bez budżetu. Najgorszy spadek wartości akcji Wall Street od 2008 roku. Wielu szefów dużych firm przestrzegało bossa przed wojną taryf. Boss nie posłuchał I rezultatem jest chaos w międzynarodowym handlu i negatywny wpływ na amerykański przemysł;.

W polityce zagranicznej nastąpiło osłabienie NATO, zniszczenie zaufania do USA, jako przywódcy zachodniego świata, duży niewypał z Północną Koreą pomimo "przyjaźni" bossa z Kimem.

Katastrofalny przykład korupcji (Trump Foundation) i braku etyki. Współpracownicy i podwładni rezygnują (Tillerson, Mattis) lub lądują w więzieniu (Cohen, Manafort).